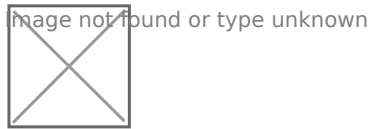

Παρομοιώσεις από εικόνες της φύσης που σχετίζονται με τον οίνο (Θωμάς Μαυρομούστακος, Καθηγητής Τμήματος Χημείας ΕΚΠΑ)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/29j8Ofv>]

Οι εκφράσεις μάλιστα, που χρησιμοποιούνται, είναι πολύ ισχυρές. Στον «Ιερεμία» ο θυμωμένος θεός συντρίβει τον Ισραηλιτικό λαό για τις αμαρτίες του, μεθύνοντάς τους και ρίχνοντας τον ένα πάνω στον άλλο, ώστε να συντριβούν, όπως οι στάμνες όταν κτυπήσει η μια την άλλη (13,13).

Στο βιβλίο του Ησαΐα γράφεται (5,1-10): «Θα ψάλλω εγώ στον αγαπημένο μου αμπελώνα το Ισραηλιτικό άσμα του αγαπητού μου Κυρίου. Απέκτησα ένα αμπέλι πάνω σε εύφορη βουνοπλαγιά. Το σκαψα, απ' τα λιθάρια το καθάρισα και όλο το φύτεψα, κλήματα εκλεκτά. Στη μέση του έχτισα ένα πύργο και πατητήρι του ἴφτιαξα. Και πρόσμενα να κάνει ωραία σταφύλια, μα ἴκεινο έκανε ξυνοστάφυλα.

Κρίνετε λοιπόν, τώρα εσείς, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και ο λαός του Ιούδα, ανάμεσα σ' εμένα και στο αμπέλι μου. Τι θα μπορούσα ακόμα να `χα κάνει γι' αυτό το αμπέλι μου και δεν το έκανα; Ενώ περίμενα πως θα `κανε ωραία σταφύλια, γιατί να κάνει ξυνοστάφυλα; Τώρα, λοιπόν, θα σας το πω τι πρόκειται στο αμπέλι μου να κάνω: Το φράχτη του θα βγάλω, να μπουνε ζωντανά να το βοσκήσουνε. Τον τοίχο του θα τον γκρεμίσω, ώστε να ποδοπατηθεί. Θα το αφήσω ν' αγριέψει και ούτε θα κλαδευτεί, ούτε θα σκαφτεί. Θ' αφήσω να φυτρώσουν μέσα εκεί αγκάθια και τριβόλια, και θα προστάξω ως και τα σύννεφα πάνω του να μη ρίξουνε βροχή. Λαέ του Ισραήλ, εσείς είστε τ' αμπέλι, που ανήκει στον Κύριο του σύμπαντος κι εσείς - του Ιούδα ο λαός- είστε η φυτεία του η αγαπημένη. Περίμενα από σας αγαθοεργίες, μα να, τώρα παντού αιματοχυσίες. Περίμενα ν' ασκείτε δικαιοσύνη, μα να, κραυγές για τ' άδικο κι οδύνη.»

Σε άλλα εδάφια γράφονται: «Αλίμονο σ' εκείνους που προσθέτουν στο σπίτι τους κι άλλο σπίτι κι ενώνουνε χωράφι με χωράφι, έτσι που πια να μην υπάρχει τόπος για άλλους κι έτσι αυτοί να μείνουνε οι μοναδικοί της χώρας κάτοχοι.» Στ' αυτιά μου ηχούν τα λόγια του Κυρίου του σύμπαντος. Πράγματι, όλα αυτά τα σπίτια θα ερημωθούν, αυτές οι ωραίες και μεγάλες κατοικίες θα μείνουν ακατοίκητες. Δέκα στρέμματα αμπέλι θα βγάζουνε μονάχα έναν κουβά οίνο, δέκα σακιά σπόρου θα δίνουνε στο θερισμό μονάχα ένα σακί. Αλίμονο σ' εκείνους που απ' το πρωί νωρίς ορμάνε στο πιτό και που ως τη νύχτα αργά με τον οίνο μεθάνε. Τα όργιά τους τα συνοδεύουνε κιθάρες, άρπες, τύμπανα, φλογέρες και βέβαια οίνος, και παραβλέπουν και δεν προσέχουν του Κυρίου τις ενέργειες. »

Ζύμωση-Ψυχικός αναβρασμός. Στο βιβλίο του Ιώβ (32,19) οι ψυχικές ζυμώσεις παρομοιάζονται με τις ενζυμικές. «Μέσα μου γίνεται αναβρασμός, καθώς του μούστου η ζύμωση μες στο ασκί που είναι έτοιμο να σκάσει.»

Μαστός-σταφύλι και οίνος: Στο βιβλίο Άσμα Ασμάτων οι παρομοιώσεις του μαστού με το σταφύλι ή τον οίνο είναι αρκετές:

- Ο νυμφίος ερωτά: «Γιατί είναι τόσο ωραία τα στήθη σου, αδελφή μου νύμφη; Γιατί είναι τόσο ωραίοι οι μαστοί σου, πιο ωραίοι από τον οίνο και η μυρωδιά των ενδυμάτων σου ανώτερη απ' όλα τα αρώματα (4,10);»
- Είπα θα ανέβω στο φοινικόδεντρο, θα κρατηθώ στα ύψη του κι οι μαστοί σου θα είναι κοντά μου σαν τσαμπιά αμπελιού κι η μυρωδιά της μύτης σου σαν των μήλων και ο γλυκόφωνος λάρυγγάς σου σαν εκλεκτός οίνος (7,8).
- Το πρωί ας ξυπνήσουμε στους αμπελώνες, για να δούμε αν άνθισαν τα αμπέλια, αν άνθισαν τα νεαρά κλήματα, αν πέταξαν άνθη οι ροδιές. Εκεί θα δώσω σε σένα τους μαστούς μου (7,12).

- Αυτό τούτο το ανάστημά σου μοιάζει με φοινικόδεντρο κι οι μαστοί σου με τσαμπιά αμπελιού (7,7).
- Η νύμφη εκφράζει την επιθυμία να τη φιλήσει ο αγαπημένος της από το στόμα, διότι είναι οι μαστοί του υπέρ οίνο (1,2).

Οίνος και οικογενειακή ευτυχία: Η γυναίκα, μέσα στο σπίτι, επειδή ακριβώς εμπνέεται και ζει σύμφωνα με το θέλημα του Θεού, και όχι κοσμικά, είναι σαν τη κληματαριά, γεμάτη γλυκούς καρπούς και γεμίζει όλο το σπίτι χαρά κι ευτυχία. Και τα παιδιά, ως καρποί ευλογημένοι αντίστοιχων ευλογημένων γονιών, που τα καμαρώνουν, όταν κάθονται τριγύρω στο τραπέζι και τρώνε μαζί ευτυχισμένα, μοιάζουν με τα ωραία ζωηρά όμορφα ελαιόδεντρα (Ψ 107,3). Στ' αλήθεια τι υπέροχες παρομοιώσεις από εικόνες της φύσης συζευγμένες από υγιείς οικογενειακές καταστάσεις, οι οποίες πρέπει πάντα να μας εμπνέουν.

[Συνεχίζεται]